

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA
PRIE LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL E. D. (E. D.) SKUNDO**

2022 m. gruodžio d. Nr. S- (7-151/2022)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), susidedanti iš Komisijos pirmininko Evaldo Raistenskio, narių Jurgitos Narkevičiūtės, Rasos Stravinskaitės, Andriaus Veniaus (pranešėjas) ir Vilmos Vildžiūnaitės, išnagrinėjo E. D. (E. D., toliau – Pareiškėjas) 2018-08-27 skundą dėl Muitinės departamento prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Atsakovas, Muitinės departamentas) 2018-08-01 sprendimo Nr. 1A-294 (toliau – Sprendimas, skundžiamas sprendimas). Atsakovo atstovė R. M. 2022-11-29 dalyvavo Komisijos posėdyje nuotoliniu būdu; Pareiškėjas posėdyje nedalyvavo.

Komisija n u s t a t ė :

Komisija, išnagrinėjusi Pareiškėjo 2018-08-27 skundą, 2018-10-30 sprendimu Nr. S-185 (7-169/2018) panaikino Muitinės departamento 2018-08-01 sprendimą Nr. 1A-294, o Muitinės departamentas apskundė šį Komisijos sprendimą Vilniaus apygardos administraciniam teismui.

Vilniaus apygardos administracinis teismas 2019-04-16 sprendimu adm. byloje Nr. eI-1221-281/2019 tenkino Muitinės departamento prašymą ir panaikino minėtą Komisijos sprendimą. Pareiškėjas teismo sprendimą apskundė Lietuvos vyriausiajam administraciniam teismui (toliau – LVAT).

LVAT 2022-10-19 nutartimi adm. byloje Nr. eA-938-442/2022 panaikino Komisijos 2018-10-30 sprendimą Nr. S-185 (7-169/2018) ir grąžino mokestinį ginčą Komisijai nagrinėti iš naujo. Teismas konstatavo, kad Komisija, priimdama ginčijamą sprendimą, netinkamai aiškino ir taikė ginčo teisinius santykius reguliuojančias teisės normas.

LVAT sprendime pažymėjo, kad Europos Sąjungos Teisingumo Teismas (toliau – ESTT) 2022-04-07 sprendime byloje C-489/20 nusprendė, jog 2008 m. gruodžio 16 d. Tarybos direktyvos 2008/118/EB dėl bendros akcizų tvarkos, panaikinančios Direktyvą 92/12/EEB, 2 straipsnio b punktas ir 7 straipsnio 1 dalis ir 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 2 straipsnio 1 dalies d punktas ir 70 straipsnis turi būti aiškinami taip, kad *skolos muitinei išnykimas* dėl Reglamento Nr. 952/2013 124 straipsnio 1 dalies e punkte numatyto pagrindo *nelemia skolos, susijusios atitinkamai su akcizais ir pridėtinės vertės mokesčiu už neteisėtai į Europos Sąjungos muitų teritoriją įvežtas prekes, išnykimo*.

Komisija, vykdydama LVAT nutartį, nagrinėja Pareiškėjo skundą iš naujo.

Muitinės departamentas ginčijamu sprendimu patvirtino Kauno teritorinės muitinės (toliau – Kauno TM) 2018-06-06 sprendimą Nr. 8PM190054, kuriuo Kauno TM pripažino Pareiškėją skolininku muitinei už neteisėtai į Europos Sąjungos (toliau – ES) teritoriją įvežtas cigaretes ir įregistravo mokestinę prievolę: 28150 Eur akcizus, 7367 Eur pridėtinės vertės mokesčių (toliau – PVM), 5607 Eur akcizų delspinigių ir 1468 Eur PVM delspinigių.

Remiantis Kauno apygardos teismo (toliau – Teismas) 2017-08-01 baudžiamajame įsakyme baudžiamojoje byloje Nr. 1-316-317/2017 (toliau – Įsakymas) nustatytais faktinėmis aplinkybėmis, Pareiškėjas kartu su nenustatytu asmeniu 2016-08-11, pažeisdamas nustatytą tvarką (Lietuvos Respublikos ūkio ministro 2004-05-26 įsakymu Nr. 4-200 patvirtintų Fiziniais asmenims taikomų alkoholio produktų ir tabako gaminių gabenimo ir laikymo Lietuvos Respublikos teritorijoje taisyklių 2.1. ir 3.2 punktai), automobiliu Audi A8, valst. Nr. (duomenys neskelbtini) Lietuvos Respublikos teritorijoje gabeno Lietuvos Respublikos akcizų įstatymu (toliau – Akcizų įstatymas) apmokestinamas Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2004-04-09 nutarimu Nr. 408 patvirtintų apdoroto tabako, etilo alkoholio ir alkoholinių gėrimų ženklavimo specialiais ženklais – banderolėmis taisyklių (toliau – Taisyklės) 5 punkte nustatyta tvarka nepaženklintas prekes: Baltarusijos Respublikos banderolėmis paženklintus 16500 pakelių cigarečių „NZ A. R.“. 2016 m. rugpjūčio 11 d. 15.30 val. miško masyve, esančiame Raščiūnų kaimo ribose, Šalčininkų rajone, buvo sulaikytas Valstybės sienos apsaugos tarnybos prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos Varėnos rinktinės pareigūnų. Šios aplinkybės yra nustatytos ir neginčijamos.

Vadovaujantis 2013-10-09 Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas (toliau – SMK), 5 straipsnio 33 punktu, 135 straipsnio 1 dalimi ir 139 straipsniu, į Sąjungos muitų teritoriją įvežtas prekes (cigaretes) su trečiųjų šalių banderolėmis būtina pristatyti į muitinę. Pažeidus (duomenys neskelbtini), 137 ir 139 straipsnių reikalavimus, SMK 79 straipsnio pagrindu atsiranda skola muitinei.

Skundžiamame sprendime cituojamos SMK 79 straipsnio 1 ir 3 dalių nuostatos.

Muitinės departamentas sprendė, kad įvertinus baudžiamojoje byloje nustatytas faktines aplinkybes (Pareiškėjas prisipažino, jog jis suprato, kad gabens kontrabandines cigaretes, nuo valstybės sienos jas nešė iki automobilio, vėliau gabeno automobiliu Audi A8), Pareiškėjo veiksmai traktuoti kaip ginčo prekių laikymas, todėl jis pripažintinas skolininku muitinei pagal SMK 79 straipsnio 3 dalies c punktą.

Pagal (duomenys neskelbtini) straipsnio 1 dalies e punktą (įsigaliojo nuo 2016-05-01) importo skola muitinei išnyksta, kai importo muitu apmokestinamos prekės konfiskuojamos arba kai jos sulaikomos ir tuo pat metu arba vėliau konfiskuojamos, todėl už neteisėtai gabentas ir sulaikytas bei konfiskuotas prekes (cigaretes), nepažymėtas Lietuvos Respublikos Vyriausybės nustatyta tvarka finansų ministro patvirtinto pavyzdžio specialiaisiais ženklais – banderolėmis, importo muto skola muitinei šio ginčo atveju neapskaičiuota ir neregistruota.

Sprendime pažymėta, kad SMK nereglamentuoja akcizų ir PVM apmokestinimo. Nacionalinių mokesčių (akcizų ir PVM) mokesstinės prievolės atsiradimo / išnykimo sąlygas, sulaikius gabentas neteisėtai įvežtas į Sąjungos muitų teritoriją prekes (cigaretes), nustato skolos atsiradimo momentu (nagrinėjamu atveju 2016-08-11) galioję Akcizų įstatymas ir Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymas (toliau – PVMĮ).

Atvejus, kai akcizais apmokestinamos prekės atleidžiamos nuo akcizų, reglamentuoja Akcizų įstatymo 19 straipsnio 1 dalis, kurioje nėra nuostatos, jog nuo akcizų galėtų būti atleistos konfiskuotos ir sunaikintos prekės. Nors Akcizų įstatymo 33 straipsnio 1 dalyje nustatyta, jog be šio įstatymo 19 straipsnyje nurodytų atvejų, nuo akcizų atleidžiamas apdorotas tabakas, jeigu jis sunaikintas prižiūrint kompetentingai institucijai, tačiau minėtoje dalyje įtvirtinta išimtis, kad šios dalies nuostatos netaikomos sunaikintam apdorotam tabakui, kuris pagamintas ar laikomas pažeidžiant teisės aktų reikalavimus arba yra neteisėtai atgabentas ar importuotas.

Atvejus, kai importuojamos prekės neapmokestinamos importo PVM, nustato PVMĮ V skyrius, kurio nuostatos taip pat nenumato, jog nuo importo PVM būtų atleidžiamos konfiskuotos ir sunaikintos importo PVM objektu esančios prekės.

Muitinės departamentas, atsižvelgęs į aptartą teisinį reglamentavimą, konstatavo, kad Pareiškėjas pagrįstai buvo pripažintas skolininku muitinei ir jam pagrįstai buvo apskaičiuotas papildomai mokėtinas importo PVM, akcizai ir su jais susijusios sumos.

Pareiškėjas su skundžiamu sprendimu nesutinka ir prašo jį panaikinti.

Pareiškėjas, remdamasis Bendrijos muitinės kodekso 202 straipsnio 3 dalimi, nurodė, jog, norint pripažinti asmenį skolininku muitinei, būtina nustatyti dviejų sąlygų egzistavimą: 1) asmuo turi dalyvauti neteisėtai įvežant prekes, 2) ir žinoti arba yra pagrindo manyti, turėti žinoti, kad toks prekių įvežimas neteisėtas. Pareiškėjo teigimu, Muitinės departamentas nepagrįstai išplečia skolininkų muitinei ratą, nes jis prekių į Lietuvos Respubliką neįvežė, jis tik gabeno Sąjungos muitų teritorijoje jau esančias prekes. Taigi, Pareiškėjui yra taikomi teisės aktai, kurie taikytini asmenims, įvežantiems prekes. Baudžiamojoje byloje buvo nustatyta, kad Lietuvos Respublikos teritorijoje jau buvo sukrautos dėžės su cigaretėmis, dėžės buvo gamyklinės, cigarečių rūšies Pareiškėjas nežinojo. Pareiškėjas nesutinka, kad jo veiksmai buvo įvertinti kaip ginčo prekių „laikymas“. Jis ir baudžiamojoje byloje yra nuteistas už akcizais apmokestinamų prekių gabenimą. Todėl Pareiškėjo veiksmus pagal SMK 79 straipsnio 3 dalies c punktą vertinti kaip cigarečių laikymą yra neteisinga ir nepagrįsta.

Pareiškėjas nurodo, jog muitinės pareigūnai, po prekių sulaikymo ir Teismo Įsakymo baudžiamojoje byloje įsiteisėjimo, nepagrįstai ilgai delsė pranešti Pareiškėjui apie atsiradusią skolą muitinei, todėl yra nesąžininga už šį laikotarpį Pareiškėjui apskaičiuoti ir reikalauti sumokėti delspinigius.

Pareiškėjas, remdamasis (duomenys neskelbtini) straipsnio 1 dalies e punktu, nurodo, jog dėl pasikeitusio teisinio reglamentavimo skola muitinei išnyksta visais atvejais, kai muitais apmokestinamos prekės konfiskuojamos arba kai jos sulaikomos ir tuo pat metu arba vėliau konfiskuojamos, neatsižvelgiant į tai, kurioje Sąjungos muitų teritorijos vietoje jos yra sulaikomos.

Pareiškėjas nurodė, jog dar iki pranešimo dėl nepalankaus sprendimo surašymo ir iki skundžiamo Kauno TM sprendimo priėmimo, įsiteisėjus Teismo Įsakymui, cigaretės yra seniai sunaikintos ir Pareiškėjas iš jų jokios naudos neturėjo.

Komisija k o n s t a t u o j a :

Pareiškėjo skundas atmestinas, skundžiamas Muitinės departamento sprendimas tvirtintinas.

Ginčas byloje yra kilęs dėl Pareiškėjo skolos muitinei – 28150 Eur akcizų, 7367 Eur PVM ir su jais susijusių delspinigių – įregistravimo pagrįstumo, nustačius, kad Pareiškėjas kartu su nenustatytu asmeniu 2016-08-11 laikė / gabeno neteisėtai į ES teritorijoje įvežtas cigaretes „NZ A. R.“ (16500 pakelių), nepaženklintas banderolėmis.

Pareiškėjas akcentuoja, kad jis (1) nepagrįstai yra pripažintas skolininku muitinei, nes byloje yra nustatytas tik Pareiškėjo gabenimo automobiliu Lietuvos Respublikos teritorijoje jau esančių cigarečių faktas, t. y. nenustatyta, kad Pareiškėjas pats jas būtų neteisėtai įvežęs arba kad būtų žinojęs, kad jos yra įvežtos neteisėtai; (2) skola muitinei, remiantis (duomenys neskelbtini) straipsnio 1 dalies e punkto nuostatomis, turėjo būti pripažinta išnykusia, nes prekės buvo konfiskuotos ir sunaikintos; (3) muitinė pernelyg ilgai delsė pranešti Pareiškėjui apie atsiradusią skolą muitinei, todėl yra nesąžininga už šį laikotarpį Pareiškėjui apskaičiuoti ir reikalauti sumokėti delspinigius.

Dėl Pareiškėjo pripažinimo skolininku muitinei pagrįstumo

Iš skundžiamo sprendimo matyti, kad Pareiškėjas skolininku muitinei pripažintas SMK 79 straipsnio 1 dalies a punkto ir SMK 79 straipsnio 3 dalies c punkto pagrindu.

Byloje, remiantis Teismo Įsakyme aprašytais baudžiamojoje byloje nustatytais faktiniais aplinkybėmis, nustatyta, kad Pareiškėjas kartu su nenustatytu asmeniu 2016 m. rugpjūčio 11 d., pažeisdamas nustatytą tvarką, automobiliu Audi A8, valst. Nr. (duomenys neskelbtini) Lietuvos Respublikos teritorijoje gabeno Baltarusijos Respublikos banderolėmis paženklintas prekes – 16500 pakelių cigarečių „NZ A. R.“. Pareiškėjas 2016 m. rugpjūčio 11 d. 15.30 val. miško masyve, esančiame Raščiūnų kaimo ribose, Šalčininkų rajone, buvo sulaikytas Valstybės sienos apsaugos tarnybos prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos Varėnos rinktinės pareigūnų. Teismo Įsakyme yra užfiksuota, kad kaltinamasis E. D. (Pareiškėjas) savo kaltę pripažino visiškai, o paaiškindamas nusikalstamos veikos padarymo aplinkybes nurodė, kad jam nepažįstamas vyriškis pasiūlė užsidirbti pinigų (800 Eur po to, kai atliks užduotį), už tai, kad jis atneštų dėžes su cigaretėmis nuo valstybės sienos į automobilį. Kiek bus dėžių su cigaretėmis jam nesakė, tačiau jis suprato, kad

tai bus kontrabandinės cigaretės. Kadangi darbo užmokesčio dar nebuvo gavęs, neturėjo pinigų, todėl sutiko padirbėti. Pareiškėjas paaiškino, kad kartu su nenustatytu asmeniu nešė ir krovė į automobilį (į bagažinę, saloną, ant priekinės sėdynės) Lietuvos Respublikos pasienyje sukrautas cigaretes (gamyklinės dėžės su cigaretėmis) ir kartu su nenustatytu asmeniu jas gabeno automobiliu (Teismo Įsakymas, p. 2). Teismo Įsakymu Pareiškėjas buvo pripažintas kaltu pagal Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso (toliau – Baudžiamasis kodeksas) 199² straipsnio (*Neteisėtas disponavimas akcizais apmokestinamomis prekėmis*) 1 dalį – *tas, kas pažeisdamas nustatytą tvarką įgijo, laikė, gabeno, siuntė, naudojo ar realizavo akcizais apmokestinamas prekes, kurių vertė viršija 250 MGL dydžio sumą [...]*.

Taigi, ginčo byloje, remiantis aukščiau minėtu įsiteisėjusiu Teismo Įsakymu, yra neginčijamai nustatyta faktinė aplinkybė, kad Pareiškėjas kartu su nenustatytu asmeniu 2016-08-11 gabeno – nešė, krovė ir gabeno dėžes akcizais apmokestinamomis prekėmis: 16500 pakelių cigarečių „NZ A. R.“, nepažymėtų Lietuvos Respublikos Vyriausybės nustatyta tvarka finansų ministro patvirtinto pavyzdžio specialiaisiais ženklais – banderolėmis, kurių įsigijimo dokumentų ir dokumentų, įrodančių importo mokesčių sumokėjimą už į Sąjungos muitų teritoriją įvežamas importo muitais ir mokesčiais apmokestinamas prekes (įrodymai, kuriais remiantis gali būti įrodyta, jog prekės turi Sąjungos prekių muitinį statusą, išvardinti 2015-11-24 Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2015/2447, kuriuo nustatomos išsamios tam tikrų SMK nuostatų įgyvendinimo taisyklės (toliau – SMKĮT), 199 straipsnyje), neturėjo.

Taigi, Kauno TM, nustatė, kad ginčo prekės – cigaretės neturėjo Sąjungos prekių muitinio statuso, vadovaudamasi SMK 5 straipsnio 33 punktu, 135 straipsnio 1 dalimi ir 139 straipsniu, nurodė, jog šios prekės turėjo būti pristatytos į muitinę. Pažeidžiant aukščiau nurodytus reikalavimus, SMK 79 straipsnio pagrindu atsiranda skola muitinei. SMK 79 straipsnio 1 dalimi a punkte numatyta, kad importo skola muitinei, susijusi su prekėmis, apmokestinamomis importo muitu, atsiranda, jei nevykdoma bent viena iš muitų teisės aktuose nustatytų pareigų, susijusių su ne Sąjungos prekių įvežimu į Sąjungos muitų teritoriją.

Vadovaujantis SMK 79 straipsnio 3 dalimi, skolininku laikomas bet kuris iš šių asmenų: a) asmuo, kuris privalėjo įvykdyti atitinkamas pareigas; b) asmuo, kuris žinojo arba, yra pagrindo manyti, turėjo žinoti, kad muitų teisės aktais nustatyta pareiga nebuvo įvykdyta, ir kuris veikė asmens, privalėjusio įvykdyti tą pareigą, interesais arba kuris dalyvavo atliekant veiksmus, dėl kurių ta pareiga nebuvo įvykdyta; c) asmuo, kuris įsigijo arba laikė atitinkamas prekes ir jų įsigijimo arba gavimo metu žinojo arba, yra pagrindo manyti, kad turėjo žinoti, kad muitų teisės aktais nustatyta pareiga nebuvo įvykdyta.

Įvertinus baudžiamojoje byloje nustatytas faktines aplinkybes, t. y. kad Pareiškėjas prisipažino, jog jis suprato, kad gabens kontrabandines cigaretes, nuo valstybės sienos jas nešė iki automobilio, vėliau gabeno automobiliu Audi A8, konstatuotina, kad Pareiškėjas gabeno ne Sąjungos prekes, jų nepristatė į muitinę, kaip tai yra numatyta (duomenys neskelbtini) ir 139 straipsniuose, žinojo arba, yra pagrindo manyti, kad turėjo žinoti, kad muitų teisės aktais nustatyta pareiga – pristatyti ir pateikti jas muitinei, nebuvo įvykdyta, todėl SMK 79 straipsnio 1 dalies a punkto ir 3 dalies c punkto pagrindu jis pagrįstai yra pripažintas skolininku muitinei.

Papildomai pažymėtina, kad Pareiškėjo akcentuojama aplinkybė, jog jis ginčo prekes tik gabeno, tačiau jų nelaikė, atmetini kaip nepagrįsti, kadangi minėtos SMK 79 straipsnio 3 dalies c punkto taikymo prasme, Pareiškėjo veiksmai traktuotini kaip ginčo prekių laikymas.

Dėl skolos muitinei pripažinimo išnykusia

Kaip minėta Komisijos sprendimo nustatomojoje dalyje, ginčo byloje neskundžiama LVAT, remdamasis, be kita ko, ESTT 2022-04-07 sprendimu byloje C-489/20, neskundžiama 2022-10-19 nutartimi adm. byloje Nr. eA-938-442/2022 konstatavo, kad skolos muitinei išnykimas dėl (duomenys neskelbtini) straipsnio 1 dalies e punkte numatyto pagrindo nelemia skolos, susijusios atitinkamai su akcizais ir PVM už neteisėtai į Europos Sąjungos muitų teritoriją įvežtas prekes, išnykimo. Todėl Komisija plačiau šiuo klausimu nepasisako.

Dėl delspinigių

Komisija, atsakydama į Pareiškėjo argumentą, jog muitinė nepasinaudojo Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekso (toliau – BPK) suteiktomis teisėmis pareikšti civilinį ieškinį baudžiamojoje byloje, pažymi, kad muitinė kaip mokesčių administratorius, turi teisę tikrinti mokesčių mokėtojus pasirenkant jų tikrinimo mastą, laiką (Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) 114 straipsnis), išieškoti apskaičiuotus mokesčius ne ginčo tvarka (MAĮ 105 straipsnis), todėl pasirinkusi galimybę ne reikšti civilinį ieškinį baudžiamojoje byloje, bet apskaičiuoti ir išieškoti mokesčius prievolės mokesčius reglamentuojančių teisės aktų nustatyta tvarka, minėtų MAĮ nuostatų nepažeidė.

Papildomai pažymėtina, kad LVAT išplėstinė teisėjų kolegija 2007-05-28 sprendime adm. byloje Nr. A-403-238/2007 nurodė, jog pareiga mokėti mokesčius, atleidimo nuo jų pagrindai bei su tuo susiję klausimai yra reguliuojami mokesčių teisės aktais, todėl baudžiamosios ar administracinės atsakomybės klausimus reglamentuojantys įstatymai šiuo atveju netaikytini. Pareiga mokėti mokesčius atsiranda pagal mokesčių įstatymus, o baudžiamoji ar administracinė atsakomybė pagal kitus įstatymus, reguliuojančius su atitinkama atsakomybės rūšimi susijusius klausimus, t. y. skiriasi šių teisinių reiškinių pagrindai, skiriasi ir jų esmė bei tikslai, todėl tiek pareiga sumokėti mokesčius, tiek pareiga atsakyti už padarytą nusikaltimą, baudžiamąjį nusižengimą ar administracinės teisės pažeidimą gali egzistuoti vienu metu, kilti dėl vieno ir to paties veiksmo ar jo rezultato. Minėtos pozicijos LVAT taip pat laikėsi, pavyzdžiui, 2007-07-05 nutartyje adm. byloje Nr. A-575-689/2007, 2007-10-01 sprendime adm. byloje Nr. A-39-812/2007, 2008-11-06 sprendime adm. byloje Nr. A-556-1832/2008. Ginčo teisiniams santykiams aktualūs specialieji mokesčių įstatymai – Sąjungos muitinės kodeksas, PVMĮ, Akcizų įstatymas ir MAĮ. Todėl Pareiškėjo skundo teiginiai, jog delspinigių už laiku nesumokėtus mokesčius priskaičiavimas prieštarautų Baudžiamojo kodekso nuostatoms, yra nepagrįsti.

Taip pat atmestini Pareiškėjo argumentai, jog reikalavimas sumokėti akcizų ir PVM delspinigius yra neteisėtas, nes muitinė, žinodama apie nagrinėjamą baudžiamąją bylą, pernelyg ilgai delsė pranešti Pareiškėjui apie atsiradusią skolą muitinei, todėl yra nesąžininga už šį laikotarpį Pareiškėjui apskaičiuoti delspinigius.

Pagal tikrintu laikotarpiu galiojusio MAĮ 68 straipsnio 1 dalies nuostatas, jeigu kitaip nenustatyta šiame straipsnyje ar atitinkamo mokesčio įstatyme, mokesčių mokėtojas ar mokesčių administratorius mokesčių apskaičiuoti arba perskaičiuoti gali ne daugiau kaip už einamuosius ir penkerius praėjusius kalendorinius metus, skaičiuojamus atgal nuo tų metų, kuriais pradėdama mokesčių apskaičiuoti arba perskaičiuoti, sausio 1 dienos. LVAT praktikoje pabrėžiama, kad tuo atveju, kai yra atliekamas mokesstinis patikrinimas, aptariamas senaties terminas skaičiuojamas atgal nuo tų kalendorinių metų, kada buvo išrašytas pavedimas tikrinti <...> (2009-02-17 nutartis adm. byloje Nr. A-143-214/2009; 2012-07-19 sprendimas adm. byloje Nr. A-442-2226/2012 ir kt.). Muitinės importo mokesčių apskaičiavimo pradžia, Komisijos vertinimu, sietina su muitinės atliekamomis procedūromis, kurių pasėkoje apskaičiuojami mokesčiai (pavedimo ar pranešimo mokėtojui išrašymas ir pateikimas). Būtent šių procedūrų atlikimo metai laikytini einamaisiais metais, nuo kurių atgal skaičiuojami praėję senaties termino metai. Nagrinėjamoje situacijoje nekyla abejonių, kad mokesčiai pradėti apskaičiuoti 2018 metais (Valstybės sienos apsaugos tarnybos prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos 2018-01-09 raštu Nr. 14VaR muitinei pateikta medžiaga dėl Pareiškėjo, 2018-04-30 Pranešimas tikrinamam asmeniui apie galimą nepalankų sprendimą Nr. (9.6)-1B-4166), t. y. nepažeidžiant MAĮ 68 straipsnio 1 dalyje nustatytų mokesčio apskaičiavimo ir perskaičiavimo senaties terminų.

Komisija pažymi, jog atsižvelgiant į tai, kad, kaip jau buvo minėta, mokesčius teisinius santykius reglamentuoja specialūs mokesčių įstatymai, mokesčių administratorius, apskaičiuodamas Pareiškėjui akcizų bei PVM delspinigius, nagrinėjamo atveju pagrįstai ir teisėtai vadovavosi vienu iš jų – MAĮ (96–98 straipsniuose yra nustatyti delspinigių skaičiavimo pagrindai, pradžia ir trukmė). Komisija taip pat pažymi, jog esant įstatyme nurodytiems delspinigių skaičiavimo pagrindams, mokesčių administratorius negali mokėtojui neskaičiuoti delspinigių, nes tai būtų įstatymo pažeidimas. Mokesčių administratorius nustatė, jog Pareiškėjas turėjo prievolę mokėti akcizus ir PVM, tačiau laiku šios prievolės neįvykdė, todėl, vadovaudamasis MAĮ 96 straipsnio 1 dalies

2 punkto ir 97 straipsnio 2 dalies nuostatomis, pagrįstai ir teisėtai apskaičiavo akcizų ir PVM delspinigius.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalies 1 punktu, n u s p r e n d ž i a:

Patvirtinti Muitinės departamento prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2018-08-01 sprendimą Nr. 1A-294.

Pagal MAĮ 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal MAĮ 159 straipsnio 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, sprenddami mokesčių ginčą (arba mokesčio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkas

Evaldas Raistenskis

Komisijos narė

Jurgita Narkevičiūtė

Komisijos narė

Rasa Stravinskaitė

Komisijos narys

Andrius Venius

Komisijos narė

Vilma Vildžiūnaitė